

DOCUMENT RESUME

ED 066 946

FL 003 215

TITLE Czech Basic Course: Songs of Czechoslovakia.
INSTITUTION Defense Language Inst., Washington, D.C.
SPONS AGENCY Department of Defense, Washington, D.C.
REPORT NO R-01CX47
PUB DATE Apr 72
NOTE 76p.; In Czech
AVAILABLE FROM Director, Defense Language Institute, Department of
the Army, U.S. Naval Station, Anacostia Annex,
Washington, D.C. 20390 (With specific permission)

EDRS PRICE MF-\$0.65 HC Not Available from EDRS.
DESCRIPTORS Choral Music; Cultural Education; *Cultural
Enrichment; *Czech; *Instructional Materials;
Instructional Program Divisions; *Music; Music
Activities; *Slavic Languages

ABSTRACT

This songbook contains some 77 songs, with words and music, reflecting the daily life and culture of the people of Czechoslovakia. The text is designed for use, as supplementary material, in the Defense Language Institute's "Czech: Basic Course."
(RL)

ED 066946

TABLE OF CONTENTS

	Page
Československá státní hymna	1
Praha je krásná	2
Moravo, Moravo	4
Cyrilometodějská	5
Svatováclavská	6
Husitská	6
Narodil se Kristus Pán	7
Tichá noc	8
Nesem vám noviny	9
Slyšte, pastuškové	9
Pluku zdar	10
Travička zelená	11
Dva kováři	12
Husička divoká	13
Já mám svou panenku	14
Když jsem k vám chodíval	15
Červený šátečku	16
Nestůjte, mládenci	17
Boleslav	18
U panského dvora	19
Kolíne, Kolíne	20
Šly pananky	21
Šafářův dvoreček	22
Pod našima okny	23
Na tý louce zelený	24
Rajneráček	25
Loučení	26
Hory, hory	27
Na Bílé hoře	27
Sil jsem proso	28
Zelení hájové	29
Nemelem	30
Okolo Frýdku	31
Ach, synku, synku	32
Holka modrooká	33
Ten chlumecký zámek	34
Sivá holubička	35
Červená růžičko	36
Andulko šafářová	37
Ach, není tu, není	38
Koniček	39
Ty musíš, má milá	40

	Strana
Nade mlejnem, pode mlejnem	41
Už mně koně vyvádějí	42
Bodej by vás, vy mládenci	43
V Zarazicách krajní dům	44
Sobotěnka ide	44
Malý mysliveček	45
Vyrostla lipka	45
Bejvávalo	46
Pod Prešpurkem	46
Pasol Janko tri voly	47
Koně vraný	48
Išla Marína	48
Prídi, ty šuhajko	49
Prídi, Janík premilený	49
Pod tým našim okienečkom	50
Vrť sa, děvča	51
Pres zelené žitečko	52
Boleráz	53
Rožnovské hodiny	53
Teče voda, teče	54
Zaleť, sokol	54
Tancuj, tancuj	55
A ja su synek z Polanky	56
Lučka zelená	57
Javorina	58
Ale ne	58
Škoda lásky	60
Hospúdka	61
Červená sukýnka	62
Julajda	63
Bríza zelená	64
Černý kos	64
Kde je sládek	65
Pijácké popěvky:	66
Pějme píseň dokola	66
Napij se, bratříčku, napij	66
Až ráno, až ráno	66
Když ses napil, utři bradu	67
Jen když nám Pánbíček zdravíčko dá	67
Skleničko, ty skleněná	67
Muziky	68
Index	70

"PERMISSION TO REPRODUCE THIS COPYRIGHTED
MATERIAL BY MICROFICHE ONLY HAS BEEN GRANTED
BY DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
TO ERIC AND ORGANIZATIONS OPERATING UNDER
AGREEMENTS WITH THE U. S. OFFICE OF EDUCATION.
FURTHER REPRODUCTION OUTSIDE THE ERIC SYSTEM
REQUIRES PERMISSION OF THE COPYRIGHT OWNER."

miřně ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ HYMNA

Kde do-mov můj, kde do-mov můj? Vo-da hu - čí po lu-
či - nách, bo-ry šu - mí po ska - li - nách, v sa-dě
stkví se ja-ra květ, zemský ráj to na po-hled, a to
je ta krá - sná ze - mě, ze-mě če - ská, domov můj, země
če - ská, do-mov můj. *rázně* Nad Ta-trou sa blýska,
hro-my di - vo bi - jí, nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijí.
Zastavme sa, bra-tia, veď sa ony ztratia, Slováci ožijí!

JOSEF STELIBSKÝ:

PRAHA JE KRÁSNA
(Píseň a tango)

Josef Stelibský

Tempo di Tango.

Verse.

1. Srd - cím — na-ším jsi nej - bliž - ší,
2. Když stín — mra-ků tě pře - le - tí,
— když u - vi - dím tě, mės - to mo - je v kvě - tus' á - ní
— po kaž - dé Pra - ho má, tě za - se slun - ce ja - sem
stu - le - né. — Hle - dám — kou - te - ček nej - tiš -
za - pla - ví. — Ve tvých - zdech přešla sta - le -
ší, — kde sly - šel bych jen bí - ti tvo - je
tí — a ste - pentvým se ta - ké mo - je

mf Refrain:
srd - ce ka - men - né. — 1:2 Pra - ha je krás - ná,
srd - ce za - sta - ví. —
— když se den ro - ze - dní - vá, — do no - cí když se

stní - vá, — nad Vl - ta - vou. — Je vždycky krás - ná, —
 — za no - cí pl - na stí - nů, — u - kry - ta do jas -
 mi - nů — tmou ml - ha - vou. Když ja - ro pře - jde —
 — a lé - to od - le - tí, — pod - zim o - dej - de, —
 — sníh Pra - hu po - svě - tí. — Pra - ha je krás - ná, —
 — když se den ro - ze - dní - vá, — sta - le - tí li - dem
 zplí - vá — nad Vl - ta - vou. — *Fine.*
D. C.

miřně MORAVO, MORAVO

Mo-ra-vo, Mo-ra -vo, Mo-ra - věnko mi-lá, co z tebe
 pochá-zí cha-sa u-šle-htilá, cha-sa u-šle-hti -lá
 žá-do-sti-vá bo-je! a ja-ké potomstvo ro-dí pã - da
 tvo-je, a ja-ké potom-stvo ro-dí pã -da tvo-je!

2.

Moravo, Moravo,
 tvá orlice pestrá,
 byla našeho lva
 vědy upřímná sestra.
 Vždy upřímná sestra
 buďž jí i dále,
 že my jsme Čechové
 všichni bratři stáři.

.....

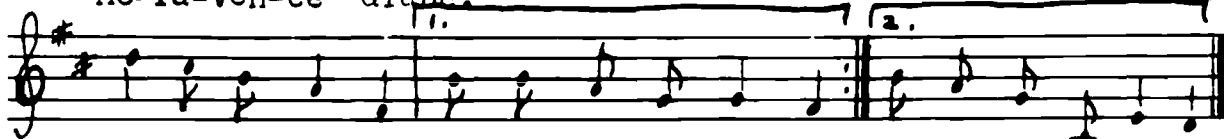
CYRILOMETODEJSKÁ

Bo-že, jenž rá-čil před tisí-ci roky roz-ža-ti otcům
jenžto isi řídil apoštolů kro-ky z východu k naší

víry světlo blahé K to-bě hlas prosby z této vlasti va-
Mo-ra-věn-ce drahé: -ně

dě-dictví otců za-cho-vej nám, Pa-ne! zachovej nám, Pane!

2.

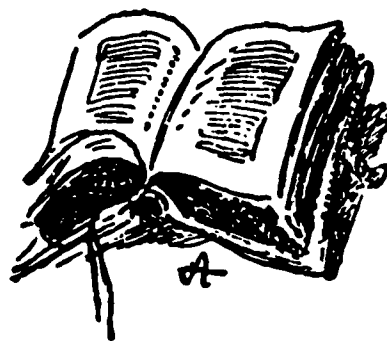
Na Velehradě bratři ze Soluně,
Cyril a Method, kázali nám spásu,
ochranu skytli v říši boží lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
Od doby té nám světlo víry plane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

3.

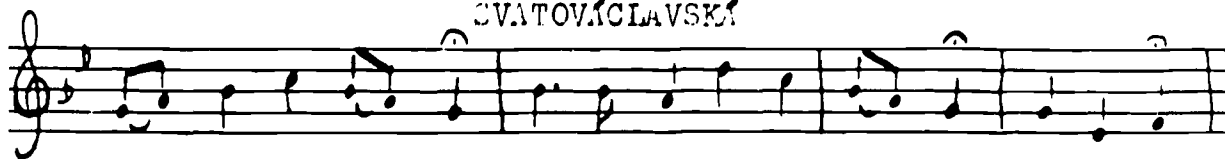
Jazykem rodným boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali.
Lískali láskou Kristu národ celý,
osvětu novou vlídně vštěpovali.
Nezhyne rod, jenž věřit neustane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

4.

Tento hrad víry vyrůstá vždy znova,
žádná moc světa nám ho nerozboří,
pokud náš národ v hloubi srdce chová
důvěru v Pána a pro pravdu hoří.
To nám útěchou býti nepřestane.
Dědictví otců zachovej nám, Pane!

SVATOVÁCLAVSKÁ

Sva-tý Vá-cla - ve, vé-vo-do čes-ké ze-mě, kníže náš,

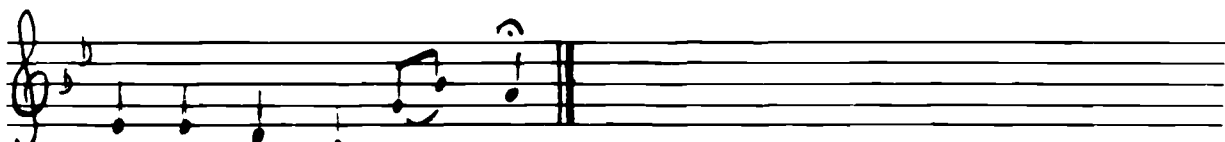
pros za nás Bo-ha, Sva-té-ho Du-cha! Ky - ri - e e - lej - son!

Ty jsi dě-dic české ze - mě, rozpomeň se na své plé-mě!

Nedej za-hy-nou-ti nám, ni budoucím, svatý Vá-cla - ve!

Ky-ri - e e - lej - son!

HUSITSKÁ

Kdož jste bo-ží bo-jo-vní-ci a zé-ko-na je-ho, pros-

-tež od Bo - ha po-mo-ci a dou-fejtež v něho, že koncě-

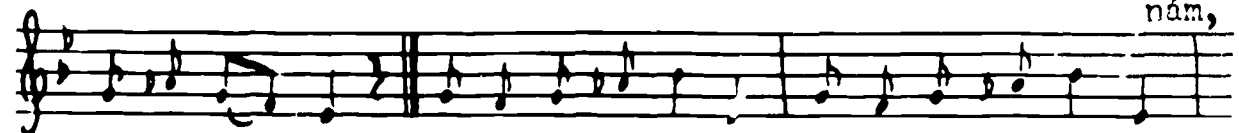

-ně s ním vždycky zvítězí - te!

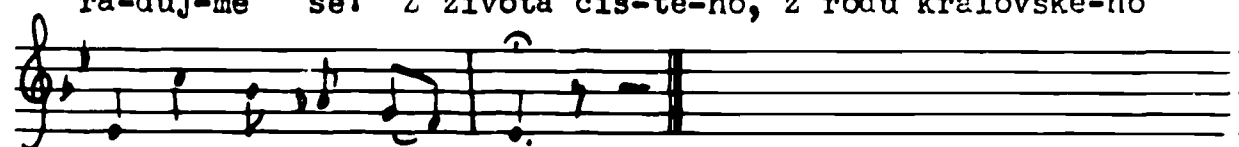
NARODIL SE KRISTUS PÁN

Na-ro -dil se Kristus Pán, veselme se, z růže kvítek vykvet nám,

ra-duj-me se! Z života čis-té-ho, z rodu královské-ho

nám, nám, na-ro-dil se!

2.

Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se!
Z života čistého . . .

3.

Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzítí na se, radujme se!
Z života čistého . . .

4.

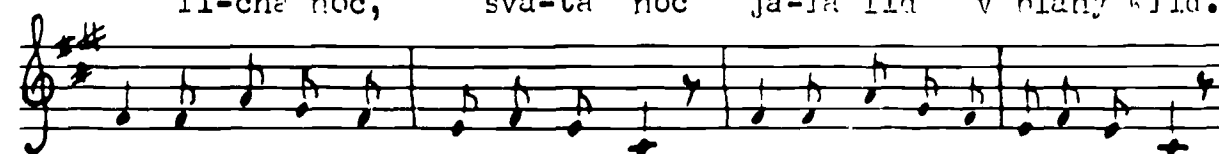
Goliáš obloupen, veselme se,
člověk je vykoupen, radujme se!
Z života čistého . . .

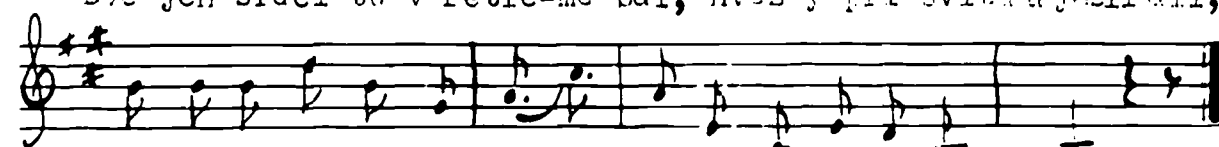
TICHÁ NOC

Ti-ché noc, sva-tá noc ja-Ja lid v blahý klid.

Dvě jen srdcí tu v letlé-mě bdí, hvězdy při svitu u jeslíd lí,

v nichž malé dětát-ko spí, v nichž malé dětátko spí.

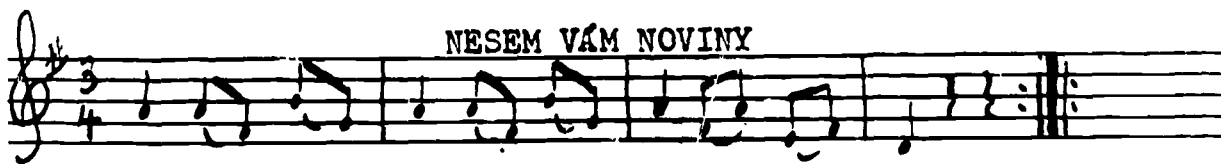
1.

Tichá noc,
svatá noc,
co anděl
vyprávěl,
říše s jasností
v pastýři stan.
Oni již všude
se všech země stran,
že nám je
Spasitel dán.

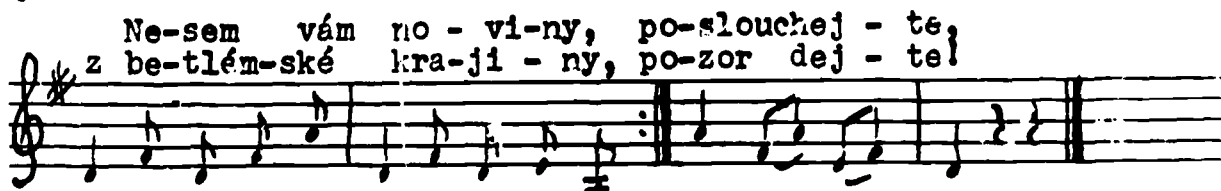
3.

Tichá noc,
svatá noc,
"Pokoj vám"
oni to k nám,
jak by z nebeských
nadhvězdných krás
světlo věčnosti
vycházelo v nás:
že se v nás
obrodil Pán.

NESEM VÁM NOVINY

Ne-sem vám no - vi - ny, po - slou - chej - te,
z be - tlém - ské kra - jí - ny, po - zor dej - te!

Slyšte je pilně a ne - o - myl - ně, roz - jí - mej - te!

2.

Syna porodila dívka čistá,
v jesličky vložila dítě Krista,
jej ovínila a zavinula
pleníčkama.

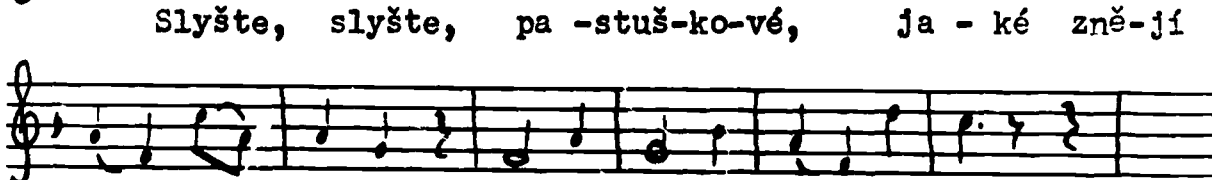
3.

K němužto poslové zdáli přišli,
i také pastýři jsou se sešli,
jeho vítali, jeho chválili,
dary nesli.

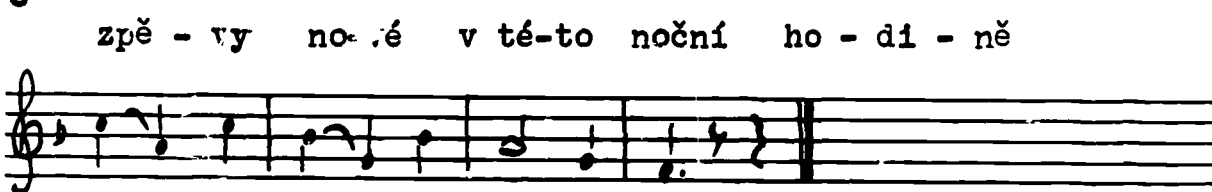
3. Vítejte nám, Ježíšku, Bohem daný,
poslaný spasit nás pozemšťany,
Pohlédni na nás a přijmi od nás tyto dary.

SLYŠTE, PASTUSKOVÉ

Slyšte, slyšte, pa - stuš - ko - vé, ja - ké zně - jí

zpě - vy no - ře v té - to noční ho - dí - ně

u be - tlém - ské je - sky - ně.

2. Andělé se tam zjevují,
slávu a čest prozpěvují
pacholátku zkroušeně,
Jež si hová na seně.

3. Děťátko to je Syn Boží,
nemá pozemského zboží,
tak zde leží maličký,
synek chudé matičky.

4. A tam od východu z dále
pospíchají moudří králové,
aby vzdali chválu, čest,
tomu, jenž král králů jest.

5. I my jdeme k chudé stáji,
tať dnes podobá se ráji,
zpěv andělský nad ní zní,
sám Boží Syn bydlí v ní.

PLUKU ZDAR

pochod

Jdou vo-jé-ci jdou, přilby se jim svítí, hodě-ky se třpytí,
 kape-la jim hrá. Stále dál a dál vo-ják mu-sí jí-ti,
 nepří-te -le bí-ti, do-kud sí -lu má.
 Pluku zdar, pluku zdar, do dá-li pí-seň na-še sná,
 pluku zdar, pluku zdar, bude náš pozdrav
 posled-ní. S ve-se-lou písničkou bojovat
 půjdem za svou zem, nikdo nás nezdo-lá,
 my jsme ten první re - gi - ment!

TRAVIČKA ZELENÁ

poohod

Tra-vič-ka ze -le -ná, na ní kví-tí; pa-nen-ko mile-
 -ná, musím jí-ti. O-zvě -nou se chvějí ho-ry, trubač
 volá pod pra-pory a já tam ještě dnes musím bý - ti.
 Kdybych měl jít na kraj svě-ta, to ne-va - dí. Čeká
 na mne celá ro-ta, ka - ma - rá-di. Naši věrnost nic ne
 -zlomí, nic ne -roz-dr-tí, /a proto/zůsta - ne -me kama-rá-dy
 až do smr - ti!

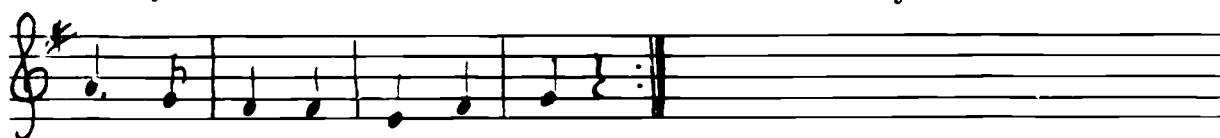
DVA KOVÁŘI

Ja-ké je to hez-ké, dva ko- vá-ři v mě-š-tě, dva ko- vá-ři

na ryn- ku! Je- den mů-že ko- vat a dru- hý mi - lo - vat

ša - fá - řo- vic An- dul - ku.

2.

Vzkázala mi včera
šafářova dcera
ze dvorečka, ze dvora,
(ze dvora, ze dvorečka)
že mi dá šáteček
vyšívanej všecek
do kolečka, do kola.
(dokola, dokolečka)

3.

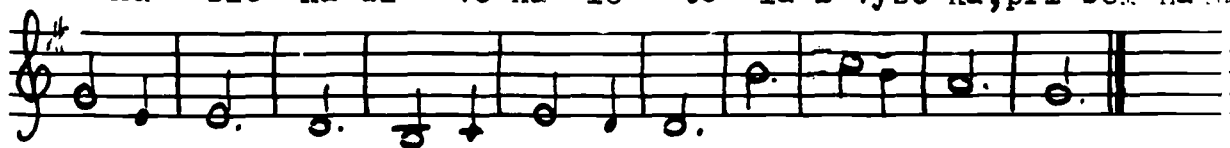
Neboj si, synečku,
ze dvora dcerečku,
ze dvorečka, ze dvora,
(ze dvora, ze dvorečka)
ora mé sušičky
uroušaný věšáčky
do kolečka, do kola.
(Do kola, do kolečka.)

HUSIČKA DIVOKÁ

Hu - sič - ka di - vo - ká le - tě - la z vyso - ka, při - šel na ni

střelec, střelil jí do bo - ka, střelil jí do bo - ka.

2.

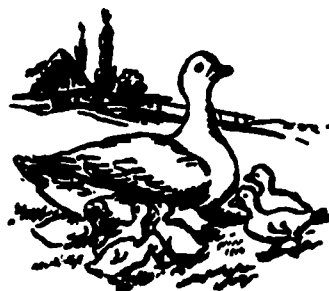
Urazil jí křídlo
a pravou nožičku,
smutně zaplakala,
spadla na vodičku.

3.

Ach, můj milý Bože,
už jsem dolítala,
svoje malé děti
tady zanechala.

4.

Moje drobné děti
nedělají škody,
plovou po potoce,
napijou se vody.

miřně JÁ MÁM SVOU PANENKU

Já mám svou panenku v Roudnici, chodě - jí tam za ní
 myslivci, cho - dě - jí tam za ní, chodě - jí tam za ní,
 cho - dě - jí tam za ní mysliv - ci.

2.

Já tam svou panenku nenechám,
 a já si tam pro ni dojechám.

3.

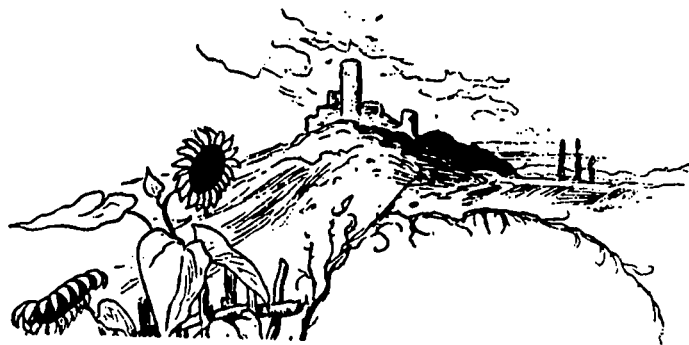
Pojechám si pro ni v neděli,
 aby o tom všichni věděli.

4.

Měj mě, můj Jeníčku, měj mě rád,
 koupíme si spolu vinohrad.

5.

Ty budeš orati a já žít,
 a pak budem spolu vínko pít.

miroš KDYŽ JSEM K VÁM CHODÍVAL

Když jsem k vám chodíval přes ty lesy, ach ouvej, přes ty le-
bejvalas, má mi-lá, ve-se - lejší, ach ouvej, ve-se-lej-
-sy, a - le teď jsi, hol-ka, bledá, snad že ti
-sí. sr-déčko vy-spat ne-dá, ach ou-vej, vyspat ne - dá.

2.

Když jsem k vám chodíval
přes kaluže,
ach ouvej, přes kaluže,
bejvalas, má milá, jako růže,
ach ouvej, jako růže.
Ale teď jsi, holka, bledá,
snad že ti srdéčko vyspat nedá,
ach ouvej, vyspat nedá.

3.

Když jsem k vám chodíval
pod okýnko,
ach ouvej, pod okýnko,
bejvalas, má milá, krev a
mlíko,
ach ouvej, krev a mlíko.
Ale teď jsi, holka, bledá,
atd.

4.

Když jsem k vám chodíval
na dvoreček,
ach ouvej, na dvoreček,
chodíval za tebou mysliveček,
ach ouvej, mysliveček.
Mysliveček šel za lesy,
a moje panenka smutek nosí,
ach ouvej, smutek nosí.

: 17

mírně rychle ČERVENÝ ŠÁTEČKU

Čer-ve-ný šá-teč-ku, ko-lem se toč, ko-lem se toč,
 kolem se toč, můj mi-lý se hně-vá, já nevím proč,
 já ne-vím proč, já ne-vím proč. Tra-la-lala la-lala lalalala-
 la-la-la, tra-la-la-la la-la-la la-la - la-la.

2.

Jen se mně, má milé,
 dobře chovej, dobře chovej,
 dobře chovej,
 koupím ti šáteček vyšívanej
 vyšívanej, vyšívanej.
 Tralalala ...

3.

Já se ti, můj milej,
 dobře chovám, dobře chovám,
 dobře chovám.
 Dal jsi mi prstýnek,
 už ho nemám, už ho nemám,
 už ho nemám.
 Tralalala ...

4.

Já jsem si v potoce
 ruce myla, ruce myla,
 ruce myla,
 tam jsem ho do vody upustila,
 upustila, upustila.
 Tralalala ...

5.

Šatoč se, sluníčko,
 za ty lesy, za ty lesy,
 za ty lesy,
 že už mě má milá
 nepotěší, nepotěší,
 nepotěší.
 Tralalala ...

resele NESTŮJTE, MLÁDENCI

Nestůjte, mláden-ci, pod o - kny,   pojďte radš

do svět-ni - ce,   jestli vás no-žič-ky bo - le - jí,

sedně - te na la - vi - ce!

2.

My jsme k vám nepřišli posedět,
 my jsme k vám přišli postát,
 vy máte tři hezké dcerušky,
 my chceme jednu dostat.

3.

Neber si, Jeníčku, takovou,
 která je tuze pyšná,
 ona by snad ani za tebou
 ze dveří ven nevyšla.

4.

Neber si, Jeníčku, takovou,
 která je zamračená,
 ona by se na tě mračila
 od rána do večera.

.....

podhledem BOLESLAV

Boleslav, Boleslav, to krásné mě-sto, neplač, holka,
 ne-na-ří-kej, moje ne-vě -sto, neplač, holka, ne-na-ří-kej,
 mo-je ne-vě - sto!

1.

Jakpak nemám, smutná,
 plakat, naříkat,
 když te vidím do vojenských
 šatů oblíkat.

2.

Ty vojenské šaty
 trápí srdce mé;
 neplač, holka, nenaříkej,
 však se sejdeme.

3.

Jakpak se sejdeme,
 když teprve jdeš?
 Copak ty mi, můj holečku,
 copak mi pošleš?

4.

Pošlu ti psaníčko
 nejdříve v roce,
 abys věřit nepřestala
 mé věrné lásce.

20

zvoľna U PANSKEHO DVORA

U panské - ho dvo-ra náš Vi - tou - šek o - rá,
 straka-té vo-leč -ky má: Až po-le do- o - rá
 na mne si za -vo-lá, on už mě z da-le-ka zná.

2.

Darmo, ty můj milej,
 Vitoušku rozmilej,
 darmo ty na mne voláš.
 Volej ve dne v noci,
 není ti pomoci,
 mne se víc nedovoláš.

3.

Já už mám jiného
 hocha upřímného,
 ten je mi nad tě dražší;
 víc na mne nevolej,
 hluboko zaorej
 na věky lásku naši.

pomalú KOLÍNE, KOLÍNE

Ko - lí - ne, Ko - lí - ne, stojíš v pěkné rovi - ně.

Šen - ku - je tam má mi - lá, má pa - nen - ka roz - mi - lá,

Šenku - je tam ve ví - ně.

2.

Kolíne, Kolíne,
nejší hoden státi,
nejedna matička,
nejedna matička
synáčka tam ztratí.

3.

Matička synáčka,
sestřička bratříčka,
nejedna panenka,
nejedna panenka
věrného miláčka.

4.

Hradečku, Hradečku,
na pěkném kopečku;
tam jsem prožil svoje mládí
mezi svými kamarády
při dobrém vínečku.

22

rychle SLY PANENKY

Sly panen-ky sil-ni-cí, sil-ni - cí, sil-ni - cí,
 potka-li je mysliv-ci, mysliv-ci dva: Kam, pa - nenky,
 kam jde - te, kam jde-te, kam jde-te, které mo-je
 bu-de - te, bu-de - te má?

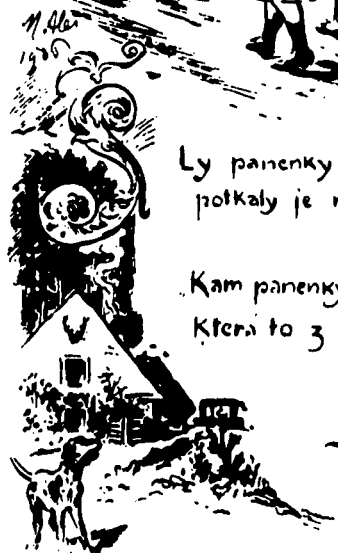

2.

Ta maličká, ta je má,
 ta je má, ta je má,
 ta má oči jako já,
 jako já mám;
 na krku má granáty,
 granáty, granáty,
 mezi nima dukáty,
 dukáty jsou.

3.

Jakpak já to vyvedu,
 vyvedu, vyvedu?
 Já si pro ni přijedu,
 přijedu tam.
 Čtyřma koňma vranejma,
 vranejma, vranejma,
 jako sedlák do mlejna,
 do mlejna jede.

Ly panenky silnicí,
 potkaly je myslivci
 dva.
 Kam panenky, kam jdete?
 Ktera to z vás budete
 má?
 a hdi

ŠAFÁŘŮV DVOREČEK

Ne-šťastný ša - fá - řův dvo-re-ček, ne-šťastný
ša-fá-řův dvůr! Když jsem jel o-ko-lo, srdce mě bo-le-lo,
za-řeh-tal můj vra - ný kůň.

2.

Můj vraný koníčku, neřehtej,
objedem třikrát kolem.
Jestli je upřímná
Mamynka rozmilá,
vyjde k nám ze dvora ven.

3.

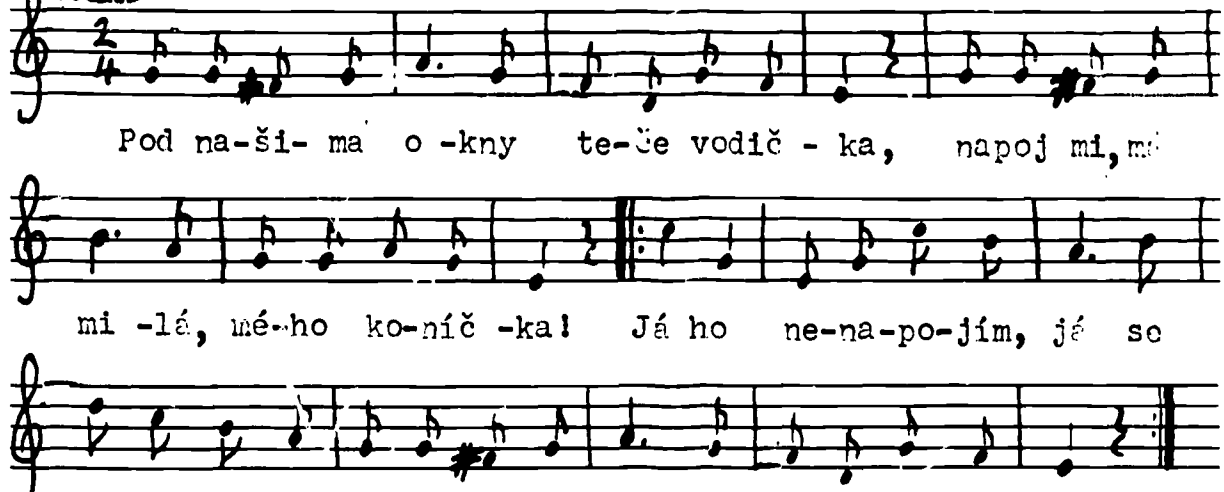
Třikrát jsme dokola objeli,
kůň se na vrata vzpíná.
Co je to nového
od děvčete mého,
že mi dnes neotvírá?

4.

I když mě, má milá, zanecháš,
přec budu na světě rád.
Může mně Pán Bůh dát,
že budu milovat
děvče jak karafiát.

181466   **POD NAŠIMA OKNY**

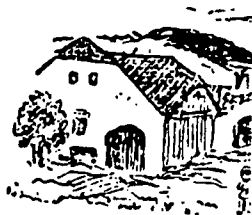
Pod na-ši- ma o -kny te-že vodič - ka, napoj mi, má
 mi -lá, mé-ho ko-nič -ka! Já ho ne-na-po-jím, já se
 ko-ně bo-jím, já se ko-ně bo -jím, že jsem malič-ká.

2.

Pod našima okny
 roste oliva,
 pověz mi, má milá,
 kdo k vám chodívá?
 K nám nikdo nechodí,
 neb o mne nestojí,
 neb o mne nestojí,
 že jsem chudobná.

3.

Pod našima okny
 roste růže květ,
 pověz mi, má milá,
 proč tě mrzí svět?
 Mě svět nic nemrzí,
 ale srdce bolí,
 ale srdce bolí,
 plakala bych hned.

mírně rychle NA TÝ LOUCE ZELENÝ

Na tý lou-ce ze-le - ný pa -sou se tam je-le-
 ni, pa- se je tam my-sli -ve -ček v ka-mi -zol -ce
 ze-le-ný, ze -le-ný, pa- se je tam my -sli-ve-ček v kami-
 -zolce ze -le -ný.

2.

Počkej na mne, má milé,
 zastřelím ti jelena,
 aby se ti zalíbila
 kamizolka zelená.

3.

Co, děvčátko, co říkáš,
 jak o sobě mysliváš?
 Zdali radši kamizolku
 než myslivce vídáváš?

4.

Ne tak, ne tak, myslivče,
 to by nešlo od srdce.
 Ne tak ráda kamizolku,
 jako ráda myslivce.

mírně rychle RAJNERÁČEK

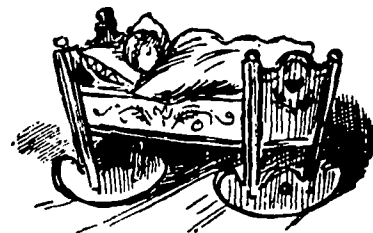
Te - če vo - da, te - če, od poto - ka k ře -
 -ce. Na - mluvil si mla - dý Rajnerá - ček modro - o - ké děv -
 -če, ba jó, na - mluvil si mladý Rajnerá - ček modro - o -
 -ké děv - če.

2.

Ach, dcero, dceruško má,
 zanech ty Rajnera,
 Rajneráci odmašírujou,
 ty zůstaneš sama.

3.

Ach, máti, mamičko,
 pozdní vaše rada,
 Rajneráci odmašírovali,
 já zůstala sama.

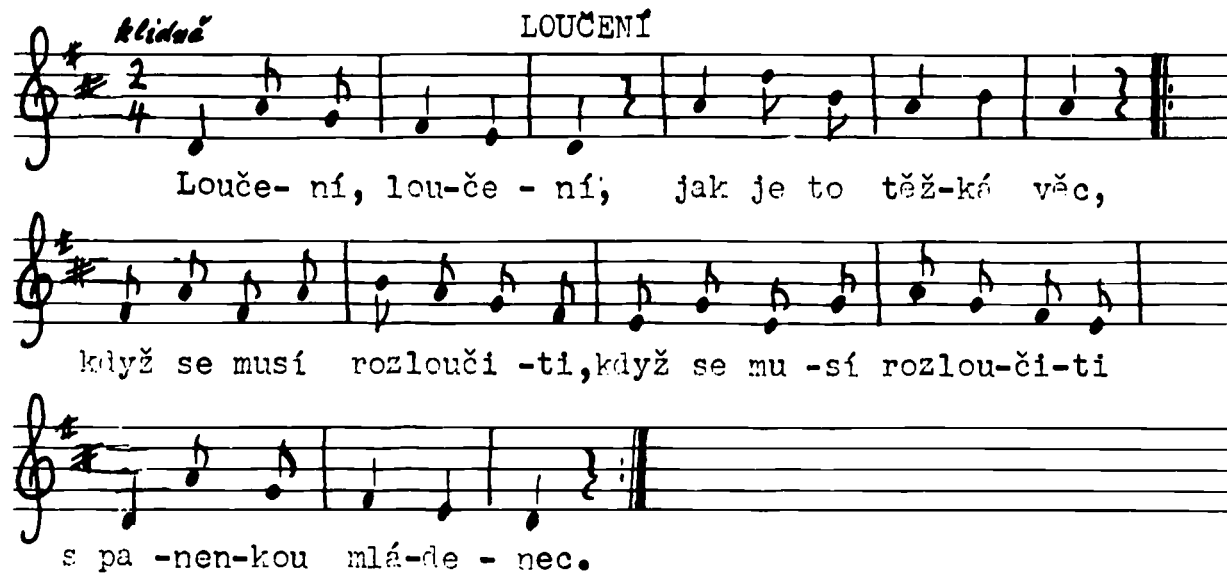
4.

Když bylo po roce
 přišla dcera k matce,
 přinesla malého Rajneráčka
 v strakaté peřince:

5.

Ach, mámo, mamičko,
 pomozte žítí,
 bude vám ten malý Rajneráček
 babičko říkati.

klidně LOUČENÍ

Louče-ní, lou-če - ní; jak je to těž-ká věc,
 když se musí rozlouči -ti, když se mu -sí rozlou-či-ti
 s pa -nen-kou mlá-de - nec.

2.

Když jsme se loučili,
 oba jsme plakali,
 oba jsme si do jednoho
 do šátečku do bílého
 oči utírali.

3.

Když jsme se loučili
 pod zeleným dubem,
 vždycky jsem ti říkala,
 že tvá láska není stálá,
 že svoji nebudem.

pochodem HORY, DOLY

Ho - ry, do - ly, čer - ný les, hory, doly čer - ný les,
 neviděl jsem svou panenku ještě dnes, je - ště dnes,
 neviděl jsem svou panenku ještě dnes, ještě dnes.

mírně rychle NA BÍLÉ HOŘE

Na Bí - lé ho - ře sedláček o - ře, má hezkou do - ru, dej mi ji, Bože,
 hej, župy župy, dej mi ji, Bože, hej župy župy, dej mi ji, Bože! žup.

2.

Kdybych jí dostal,
 to bych si vejskal:
 tři sta tolarů
 bych s ní vyzejskal.
 Hej, župy, župy . . .

3.

Hezkou ženušku,
 tři sta tolarů,
 já bych jí vozil
 v krytém kočáru.
 Hej, župy, župy . . .

4.

Lokaje napřed,
 lokaje za ní,
 dal bych jí říkat
 urozená paní!
 Hej, župy, župy . . .

měrně SIL JSEM PROSO

Sil jsem proso na souvra-ti, ne-bu-du ho ží - ti,
 miloval jsem hezkou holku,nebu-du ji mí -ti. Sí - ti,
 ne-ží-ti, mi-lo-va -ti ne-vzí-ti, sil jsem,ne-žal jsem,
 mi-lo -val jsem,nevzal jsem.

2.

Ústům jako z máku kvítí
 hubinky jsem dával,
 v týlku jako labuť bílém
 s věterky jsem hrával.
 Láskou plesal jsem,
 kudy chodil, vzdychal jsem,
 v noci nespál jsem,
 přece děvče nevzal jsem.

3.

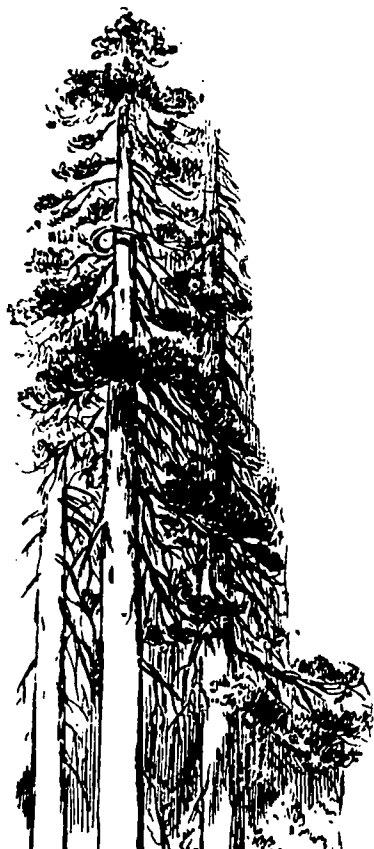
Ráno dřív než zvonek cinkal
 časně na klekání,
 šel jsem, abych slyšel ptáků
 ranní radování.
 Šel jsem za lesem,
 ale ach, co spatřil jsem,
 celý strnul jsem
 a víc děvče nechtěl jsem.

4.

V roklince, tam v stěmchách hustých
 děvče s jiným stálo.
 On jí vinul, líbal, tisknul,
 děvče se jen smálo.
 Já pak zvolal jsem:
 Darmo v noci nespál jsem!
 Sil jsem, nežal jsem,
 miloval jsem, nevzal jsem.

pomalú ZELENÍ HÁJOVÉ

Ze - lení há - jo - vé, bej - va - ly jste moje, bejvaly jste
 mýho srdce po - těše - ní. A - le teď dlouhej čas
 neslyším ptáčka hlas, na o - blo - ze se u - ká - zal smutný čas.

2.

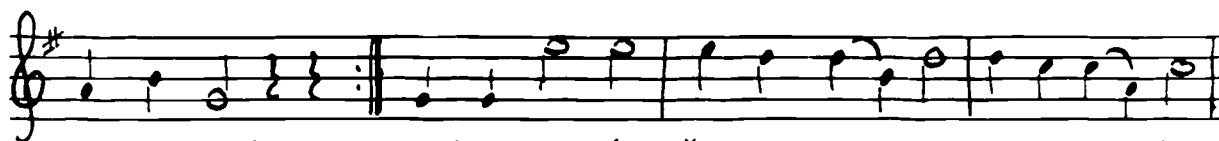
Dostal jsem
 šáteček,
 v každém rohu
 kvíteček
 a uprostřed
 z rozmarýny
 pěkněj věneček.
 Ten věneček
 zelený,
 z rozmarýny
 pletený,
 ten mi dala
 moje milá
 pro potěšení.

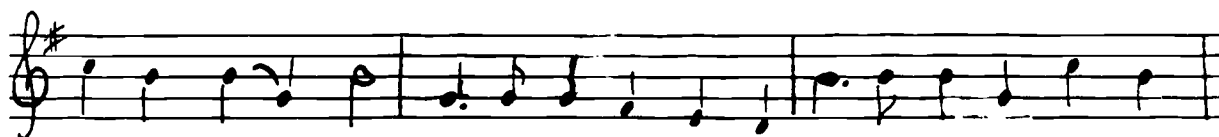
NEMELEM

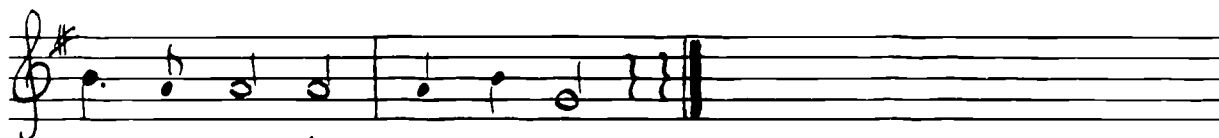
Ne-me-lem, neme-lem, ne-melem, ne-me-lem, se-bra- la n'ím

vo-da mlejn. Sebra-la nám všechna ko-la, i tu pi-lu

s vantro-ka -ma, ne-melem, ne-me-lem, neme-lem, ne-me-lem,

se-bra-la nám vo-da mlejn.

2.

Jen ty si, jen ty si,
 jen ty si, jen ty si,
 má panenka,
 vzpomeň si!
 Vzpomeň ty si
 na ty časy,
 když jsme spolu
 husy pásli,
 jen ty si, jen ty si,
 jen ty si, jen ty si,
 má panenka,
 vzpomeň si!

mpo OKOLO FRÝDKU

O-ko-lo Frýd-ku cestič-ka, o-ko -lo Frýdku cestič-
 -ka, a u ní se ze-le-ná, a u ní se ze-le-ná tra-vič-
 -ka.

2.

Když jsem šel po ní jedenkrát,
 slyšel jsem tam muziku
 pěkně hrát.

3.

Muzika hrála, břínkala,
 moje ze všech nejmilejší
 plakala.

4.

Muziko, nehrej, nebřínkej,
 moje ze všech nejmilejší,
 neplakej!

33

Klidně ACH, SYNKU, SYNKU

Ach synku, syn - ku, do - ma - li jsi, ach synku, syn - ku,
 doma - li jsi, tatí - ček se ptá, o - ral - li jsi, ta - tí - ček
 se ptá, o - ral - li jsi.

2.

Oral jsem, oral,
 ale málo,
 kolečko se mi
 polámalo.

3.

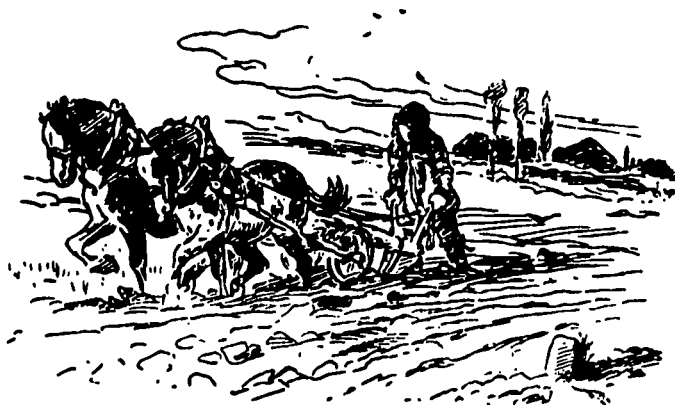
Oral jsem, oral,
 cestu bílou,
 kudy jsem chodíval
 za svou milou.

4.

Což je ta cestička
 ušlapaná,
 což je má panenka
 uplakaná.

5.

Což je ta cestička
 tvrdá orat,
 my už se nedáme
 spolu oddat.

HOLKA MODROOKÁ

Hol-ka modro-o -ká, nese-dávej u po-to-ka, holka
 modro-o -ká, nese-dá-vej tam! V potoce je velká vo-da,
 veme-li tě, bude škoda, hol-ka modro-o-ká nese-dávej tam!

2.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 V potoce se voda točí,
 podemele tvoje oči,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

3.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 V potoce je velká voda,
 vezme-li tě, bude škoda,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

4.

Holka modrooká,
 nese-dávej u potoka,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!
 Přijde na tě mysliveček,
 připraví tě o věneček,
 holka modrooká,
 nese-dávej tam!

.. 25

posledem TEN CHLUMECKÝ ZÁMEK

Ten chlumecký zá-mek je za le-sem, ten chlumecký zámek
 je za lesem, vzali mě na voj-nu nevě-děl jsem, vzali mě na
 voj-nu ne-vě -děl jsem.

2.

Když vzali, ať vzali,
 já tam půjdu,
 se svojí šavličkou
 bit se budu.

3.

Šavlička broušená
 na dvě strany,
 ponese mě od vás
 koník vráný.

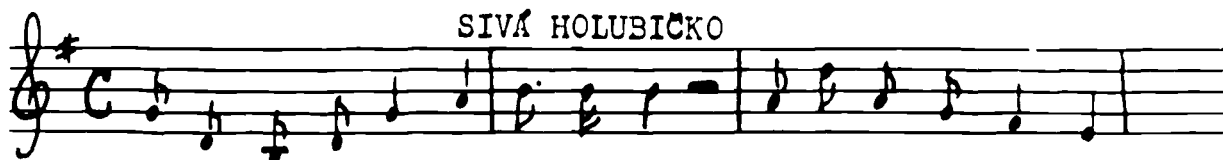
4.

Můj koníček vráný
 pěkně skáče,
 ale mé panenka
 pro mne pláče.

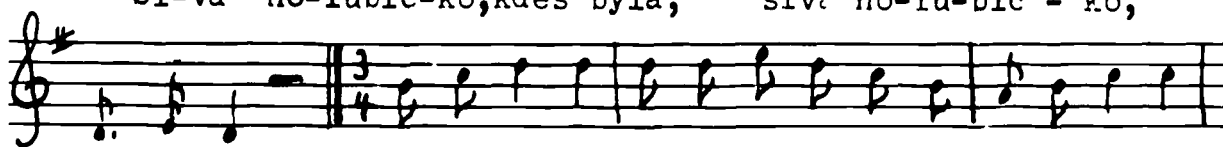
5.

Neplač, nenaříkej,
 že pryč půjdu,
 až do konce na tě
 myslet budu.

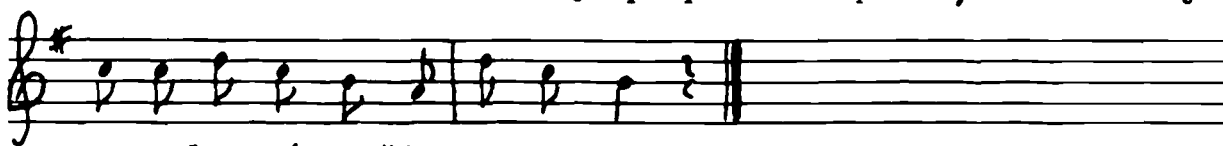
SIVÁ HOLUBIČKO

Sí-vá ho-lubič-ko, kdes byla, sívé ho-lu-bič - ko,

kdes by-la? Kdes to svoje po-pe-la-vé pe-ří, kdes to svoje

po-pe-la -vé peří ztrati - la?

2.

Ztratila jsem já ho na poli
a to tobě, můj zlatej synečku,
na vzdory.

3.

Malíčím já na tvé peří klas,
abys ty k nám, sívá holubičko,
přišla zas.

4.

Už jsme holubičku chytili
a to tenkrát, když nám muzikanti
troubili.

5.

Hrajte, muzikanti, vesele,
brzy budu se svou holubičkou
v kostele.

.....

37

poohodem ČERVENÁ RŮŽIČKO

Čer-ve-ná růžič -ko, proč se neroz-ví- jíš? Proč ty k nám,
 Je-níč-ku, falešný miláč-ku, proč ty knámnecho-díš.

2.

Kdybych já k vám chodil,
 ty by jsi plakala,
 červeným šátečkem,
 bílým okolečkem
 slzy utírala.

3.

Proč bych já plakala,
 když mě nic nebolí?
 Milovali jsme se,
 milovali jsme se,
 jako dva holubi.

4.

Jako dva holubi,
 jako dvě hrdličky,
 dávali jsme sobě,
 dávali jsme sobě
 falešné hubičky.

ANDULKO ŠAFÁŘOVÁ

Andul-ko ša-fá-řo - vá, hu - sič-ky ne-máš do - ma!

Hu-sy jsou v ječme - ně, Andul -ko, vy - žeň je, vyžeň je
z ječme-na ven, dřív než bu - de bí-lý den!

2.

Já bych je ven vyhnala,
jen kdybych se nebála.
Paňmáma lehce spí,
jen se hnu,
všecko ví.
Já nesmím z komůrky ven,
dřív než bude bílejší den.

ACH, NENÍ TU, NENÍ

Ach, ne - ní tu, ne - ní, co by mě tě - ši - lo, ach, ne - ní,

tu ne - ní, co mě tě - ší. Co mě tě - ší - va - lo, vodou u -

-ply - nu - lo, ach, ne - ní, tu ne - ní, co jsem měl rád.

2.

Ach, není tu, není,
co by mne těšilo,
ach není tu, není,
co mě těší.
Kdyby tu bývalo,
co mě těšovalo,
bylo by mé srdce
veselejší.

3.

Jaké to vorání
bez pluhu, bez koní,
jaké to vorání
bez koleček.
Takové vorání,
jako milování,
jako milování
bez hubiček.

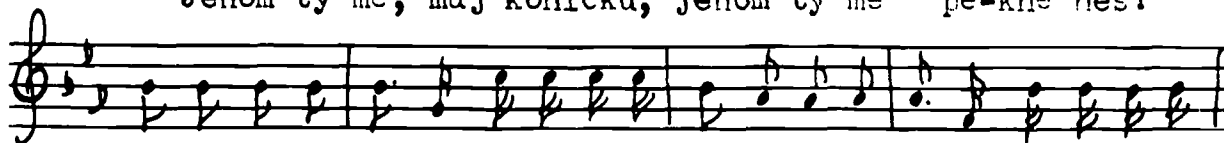
4.

Pořád mi dávají,
co se mi nelíbí,
pořád mi dávají,
co já nechci.
Dávají mi vdovce,
ten má jen půl srdce,
půl ho dal nebožce,
půl by dal mně.

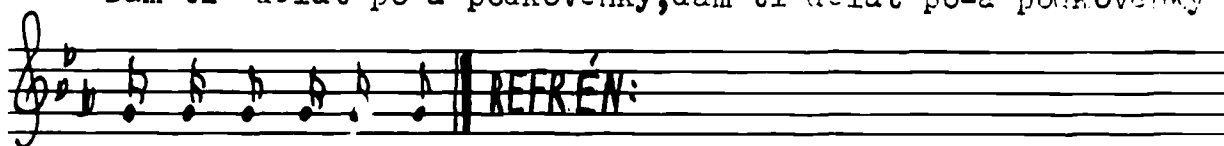
KONÍČEK

Jenom ty mě, můj koníčku, jenom ty mě pě-kně nes!

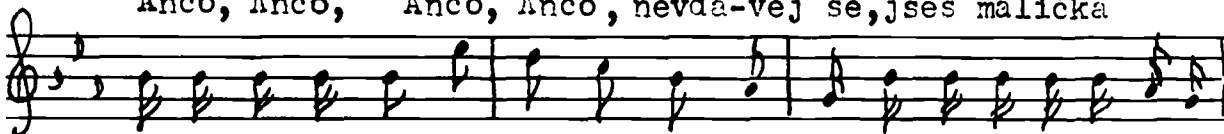
Dám ti dělat po-a podkověnky, dám ti dělat po-a podkověnky

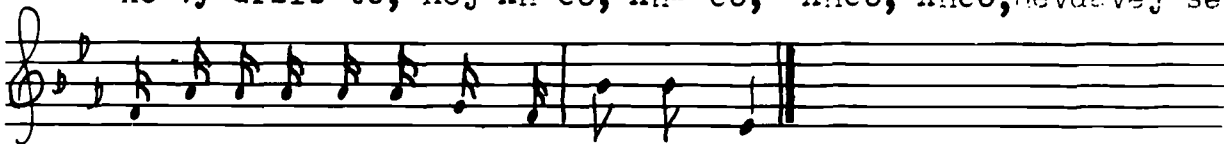
ještě dnes, ještě dnes:

Ančo, ančo, Ančo, Ančo, nevdá-vej se, jseš maličká polámeš se,

ne-vy-držíš to, hej An-čo, An-čo, Ančo, Ančo, nevdávej se,

jseš maličká polá-meš se, jak preclík!

2.

Dám ti dělat podkověnky
ze samého ze zlata,
abys ty mě ne- a neshazoval,
abys ty mě ne- a neshazoval
do hláta.

Refrain.

TY MUSÍŠ, MÁ MILÁ

Ty musíš, má milá, něco na mě vě-dět, že tvé
modré o -či, že tvé modré o- či nechtí na mne hle-dět
mne hle -dět.

2.

Co bych já, můj milý,
na tebe věděla?
Vždyť jsi k nám chodíval,
se mnou se vodíval
každý den z večera.

3.

Každý den z večera,
když sluníčko zašlo
za hory a doly,
za hory a doly,
za to černé mračno.

4.

Za hory, za doly,
za ty černé lesy;
kam jste se poděly,
kam jste se poděly,
moje mladé časy!

5.

Moje mladé časy
neužily krásy,
moje mladá léta
na vojně odkvetla,
neužila světa.

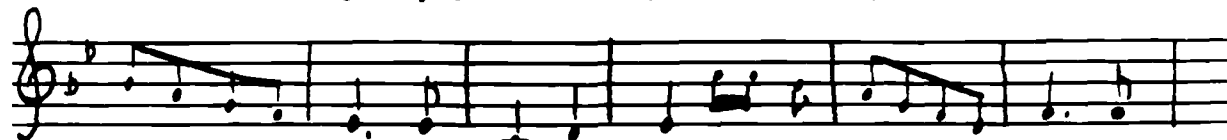
6.

Spíše se ten kámen
ve vodě obrátí,
ale moje mladost,
ale moje mladost
se už nenavráťí.

NADE MLEJNEM, PODE MLEJNEM

Na-de mlejnem, po-de mlej-nem hu-sy se pe - rou,...

. . . . . hu-sy se pe-rou - . . . . . hu-sy

se pe - rou, ... vem, Honzíč-ku, vem flintičku,

za-střel ně-kte-rou . . . . . za-střel některou . . .

. . . . ., za - střel někte - rou!

2.

Já ty husy nezastřelím,
já je dobře znám.
Jsou to husy panímámy,
kam já chodívám.

3.

Kdybych já jí jednu zabil,
hněvala by se,
a až bych tam zase přišel,
mračila by se!

zvolna UŽ MNĚ KONĚ VYVÁDĚJÍ

Už mně koně vy-vá-dě-jí, už mně ko-ně sedla - jí,
 už mně koně vy-vá -dě-jí a horni-sti troubě - jí.

2.

Přestaňte mi koně sedlat,
 přestaňte mi troubiti,
 přestaňte mi koně sedlat,
 já se musím loučiti.

3.

Nejprve s mojí matičkou,
 která mě vychovala,
 za druhý s mojí panenkou,
 která mě milovala.

4.

Děkuju vám, má matičko,
 za vaše vychování,
 děkuju ti, má panenko,
 za tvoje milování.

44

rychle BODAJ BY VÁS, VY MLÁDENCI

Bodaj by vás, vy mládenci, čerti vzali, že jste vymřeli na ten tanec
ne-po-zvali. Já bych byla tancovala, a j na cymbál něco dala a vás
všech poboz-ka - la.

2.

Čo sa mamka tejto noci natrápila,
aby sa vám len nejako zavďčila,
spiekla muky za tri korce
pre vás, chlapci, na koláče,
len aby som tancovala.

3.

Už je ameň, už je koniec, milí chlapci,
keď je už raz, keď je už raz po tom tanci;
keď sa nový tanec strhne,
pamatujte, chlapci, na mne,
trebárs bude po pol noci.

rolně V ZARAZICÁCH KRAJNÍ DŮM

V Zarazicách krajní dům, v Zara-zi-cách krajní dům,

ej, mám já tam galánečku, Bo-že můj, Bo-že můj!

2.

Dyby ně ju sceli dat,
dyby ně ju sceli dat,
věděl bych ju, o můj Bože,
milovat.

3.

Ve dně bych ju šanoval,
ve dně bych ju šanoval,
ale v noci, o můj Bože,
miloval.

SOBOTĚNKA IDE

So-bo-těn-ka i-de, čo po něj, čo po něj -,

cesta zarú-ba-ná, cesta za-rú-ba-ná, cesta zarúba-né

k frajá-reč - ce mojej.

2.

Není zarúbaná,
ale je zařatá,
už je moje milá
u Turka zajatá.

3.

Od Turka zajatá,
od velkého pána.
Prečo ju zajali?
Veď je ona švarná!

MALÝ MYSLIVEČEK

Já jsem ma-lý my-sli-ve - ček, sotva flintu ne - su.

Hodím si jí přes ra-me-no a pospí - chám k lesu.

2. Přišel jsem tam časně z rána,
byla ještě rosa,
sedl jsem si pod stromeček
a poslouchal kosa.

3. Kose, kose, černý ptáku,
co ty tady děláš?
Všechny panenky z trávy jdou,
ty tu na ně čekáš.

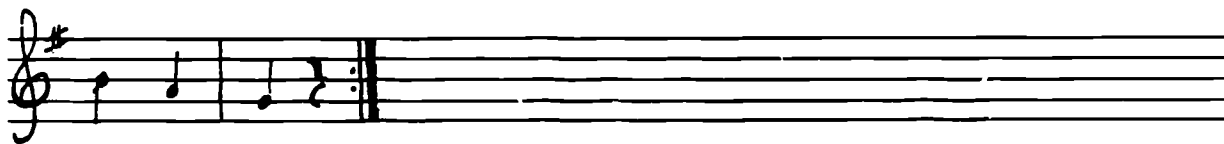

VYROSTLA LIPKA

Vyrostla lipka, vyrostla boro-vička, vyrostl z růže

květ, dyž ty mňa nesceš a ne-mi - luješ, tak ně vy-

-po - věz hned!

2.

Ani mňa nesceš, ani mňa nemiluješ,
ani k nám nechodíš,
já v noci nespím, na teba myslím,
kady, šohaj, chodíš.

nirně BEJVÁVALO

Bej-vá - va-lo, bejvá-va -lo, bej-vá-va-lo do-bře.

Bej-vá - va - lo, bej-vá - va -lo, bej-vé-va - lo do-bře.

Za na - šich mla-dejch let bejval svět jako květ, bejvávalo,

bejvá - va-lo, bej-vá - va -lo do-bře.

rázně POD PREŠPURKEM

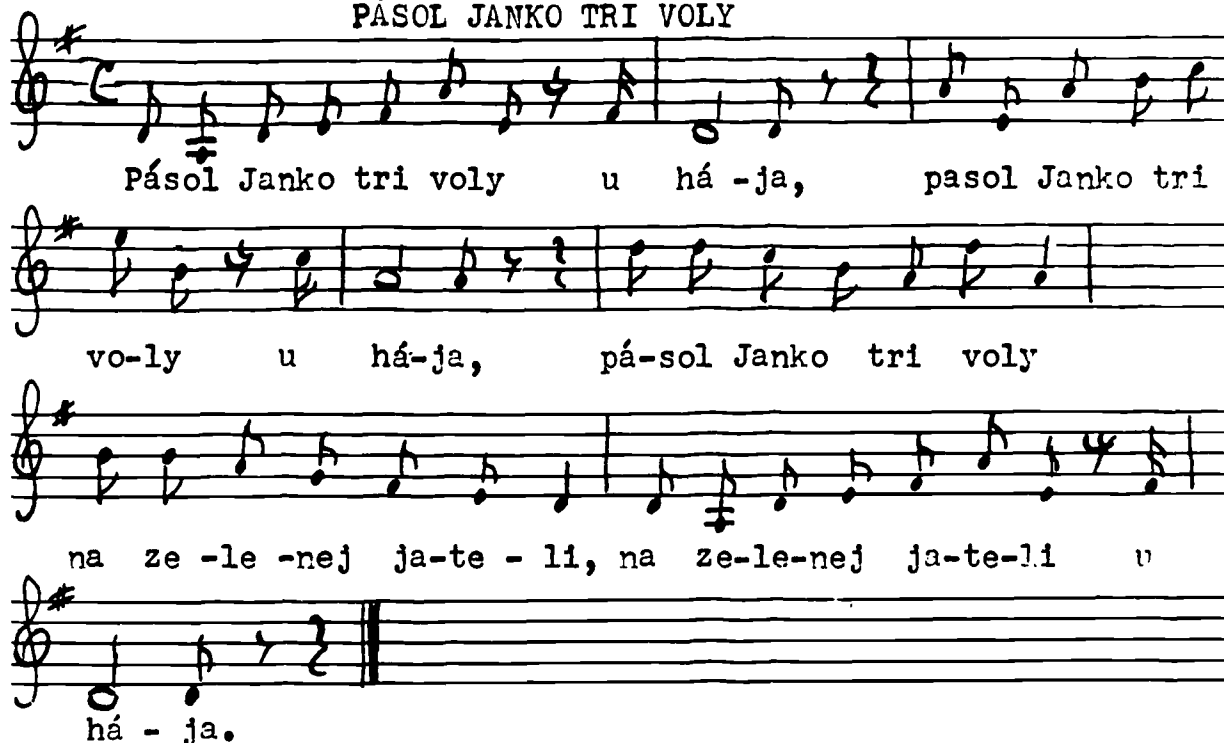
Pod Prešpurkem kraj Du-na - ja, pod Prešpur-kem

kraj Du-na - ja, je ka -sár-ňa, je ka-sár - ňa,

je ka-sár-ňa ma - lo -va - ná.

2. Pod kasárňú strom zelený, pod tým stromem vojsko leží.	4. Mašíruje na dvě strany, z Uher do Čech, do Morávy.
3. Z hory věter pofukuje, už to vojsko mašíruje.	5. Mladší kaprál předek vede, jeho koník smutně ide.

PÁSOL JANKO TRI VOLY

Pásol Janko tri voly u há-ja, pasol Janko tri vo-ly u há-ja, pá-sol Janko tri voly na ze-le-nej ja-te-li, na ze-le-nej ja-te-li u há-ja.

2.

Prišli naňo hajníci u hája,
prišli naňo hajníci,
tí uherskí zbojnící,
tí uherskí zbojnící u hája.

3.

Daj nám, Jano, halenu u hája,
daj nám, Jano, halenu,
spásol si nám jarinu,
spásol si nám jarinu u hája.

4.

JA vám haleny nedám u hája,
ja vám haleny nedám,
ja sa s vami pojednám,
ja sa s vami pojednám u hája.

5.

Leží Jano zabitý u hája,
leží Jano zabitý,
rozmarínom prikritý,
rozmarínom prikritý u hája.

živě KONE VRANÝ

Koupím já si ko-ně vra-ný, až na tu voj-nu pi-
-jdu a na te - he, mo-je mi-lá, na te-be
za-po-me - nu.

2.

Na koníčka si vyskočím,
šavlička zableskne se,
a mej ze všech nejmilejší
bolestí pukne srdce.

3.

Tajná láska ta mě trápí,
ach, ta mně vyspat nedá,
protože já říci nesním,
že já jsem tvoje milá.

pochodem IŠLA MARINA

I -šla Ma-ri-na do cin-to -rí -na, za ňou šu-haj-ček
s holbič-kou ví-na: Huja, huja, hu-ja-já, teče voda
1. kal-ná, z hor.
2.

2.

Počkaj, Marina,
napij sa vína,
budeš červené
jako malina.

3.

Nechcem já vína,
ani pálenia,
mala bych potom
srdca bolenia.

živě PRÍDI TY, SUHAJKO

Prídi ty, šuhajko, ráno k nám, uvi - díš, čo ja to
 robie - vam: Ja ráno vstávam, kra - vy na - pá - jam, oveč - ky
 na po - le vy - há - ňam.

2

A keď si tu prácu vykonám,
 potom si veselo zaspievam,
 a pri tom speve, ako pri práci
 za vše len na teba myslievam.

živě PRÍDI, JANÍK PREMILENÝ

Prídi, Janík premi - le - ný, prídi k nám, ja ti
 za klo - bú - čik pierko dám, červe - nú ružič - ku,
 roz - ma - rín - ček ze - le - ný, prídi, Ja - ník mi - le - ný!

2.

Nevolaj ma, bo falošné oči máš,
 ráda za inýma pozeráš,
 netrhaj ty pre mňa
 rozmarínu zelenú,
 ani ružu červenú.

: 51

romance **POD TÝM NAŠÍM OKIENEČKOM**

Pod tým na-ším o-kie-neč-kom bý-va veľký mráz,
 a v tej našej studienočke ni-eto vo-dy zas. Vezmem si ja-
 sekierač-ku, prerú-bem tu stu-dienoč-ku, a v tej našej
 stu-dienoč-ke bu-de vo-da zas.

2.

Pod tým naším okienčkom z bielej ruže kvet,
 povedzže mi, moja milá, čo ťa mrzí svet?
 A mňa svet ten nič nemrzí,
 len mňa moje srdce bolí,
 plakala bych hned.

3.

Pod tým naším okienčkom biela lalija,
 povedzže mi, moje milá, kto k vám chodíeva?
 A k nám veru nik nechodí,
 lebo sa ma každý bojí,
 že som chudobná.

rychle VRT SA, DĚVČA

Vrť sa, děv-ča, vrť sa, děvča, o-ko- lo mňa! Vrť sa, děvča,
 vrť sa, děvča, o - ko-lo mňa! U-dě-laj ko-leč -ko,
 mo-ja ga-lá-neč-ko, bu-deš moja, budeš moja, budeš mo-ja!

2.

Dyby ne ťa, moja milá, dyby ne ťa,
 byli by ňa chytili,
 do Hradišča odvedli
 za regruta, za regruta, za regruta.

3.

Ale že jsi, moja milá, milosrdná,
 tys konička sedlala
 a za mnú jsi přijela
 až do Brna, až do Brna, až do Brna.

PRES ZELENÉ ŽITEČKO

Pres ze-le -né ži-teč-ko vo-da te-če. Pres zele - né

ži-teč-ko voda te -če. Aj, čo mi má mi-lá, holu-běn-

-ka si-vá, čo mně rekne?

2.

Aj, čo by mně reknula šohajovi,
prepil som žitěčko,
aj oves zelený na kopení.

3.

A keď som to všetko prepil, nebojím sa,
na vojnu verbujú,
slobodu sľubujú, zverbujem sa.

4.

A keď som sa zverboval pro frajerku,
nedala mi pierko,
juž sedmá neďela, s rozmarynká.

5.

Aj, mal som ja konička s bílú liskú,
kerý ňa nosíval
k mému potěšení pres vodičku.

6.

Pres vodičku studenú, pres hajíček,
ne jednu, ne dvakrát
pode mnú zarehtal můj koníček.

mláde **BOLERÁZ**

Bo-le-ráz, bo-le-ráz, ze-le-ný bo-le-ráz! Mechoď, šu-

-haj, da-lej, pre-ro-ouj tu u nás!

2.

Ja by prenocoval,
sivá holubička,
kebyś ma zbudila,
až vyjde zornička.

3.

Zornička vychodí,
milá ma nebudí,
a to všetko preto,
že ma rada vidí.

ROŽNOVSKÉ HODINY

Rožnov-ské ho-diny smutně bi - jí, že ňa s mo-

-jú mi -lú, že ňa s mo-jú mi -lú roz-vá-dě - jú.

2.

Ale nerozvedú, nebojím sa,
přinde ta hodina,
přinde ta hodina, ožením sa.

3.

Ožeň sa, synečku, s Pánem Bohem,
vyber si děvčátko sobě roveň.

4.

Šak já sa ožením, ty sa nezvíš,
ty moje ohlášky,
ty moje ohlášky nezapovíš!

: 55

TEČE VODA TEČE

Te-če vo-da te-če cez Ve-lec-ký ma-jír,

ne-hal si ma, ne-hal, sta-ro-dáv-ný fra-jír.

2.

Nehal si ma, nehal,
dobře ty vieš komu,
čo ty reči nosí
do našeho domu.

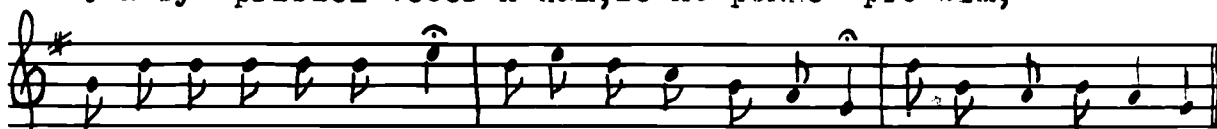
3.

Do našeho domu,
pod naše okénka,
čo som sa naplakal,
sivá holuběnka!

ZALEŤ, SOKOL

1. Zaleť, sokol, biely vták, ku mojmu mi-lé - mu,
2. a-by prišiel večer k nám, že ho pekne pro-sím,

1. pozdravuj ho nastokrát, pozdravuj ho nastokrát, povedz tšsko jemú:
2. že ho veľmi ráda mám, že ho veľmi rá-da mám, že hovsrdci nosím.

TANCUJ, TANCUJ

živě

Tan-cuj, tan-cuj, vy-krí-caj, vy -krí-caj, len mi piecku
 ne-zrúcaj, ne-zrúcaj! Lep-ši piecka na zi-mu, na zi-mu,
 ne-má kaž-dý pe -ri -nu, pe -ri -nu. Tra - la la -la -la,
 tra- la la -la -la, tra-la tra -la la-la-la tra - la -la.

2.

Stojí voják na vartě, na vartě,
 v roztrhanom kabáte, kabáte,
 od večera do rána, do rána,
 rosa naňho padala, padala.
 Trala . . .

3.

Dala som já cigánce, cigánce,
 roztrhané rukávce, rukávce,
 cigánečko malučké, malučké,
 pričaruj mi synečka, synečka!
 Trala . . .

4.

Pobil cigán cigánku, cigánku,
 po zelenom župánku, župánku,
 cigánečka cigána, cigána,
 po zedečku vidlama, vidlama.
 Trala . . .

live A JÁ SU SYNEK Z POLANKY

A já su sy-nek z Po - lan-ky, a já su sy-nek
 z Polanky, a já si hledám ga-lán-ky, a já si hle-dám
 ga -lán -ky.

2.

A já su dcerka z Lidečka,
 a já si hledám synečka.

3.

Za stodolenkú za našú
 tam by svědčalo salašu.

4.

Za stodolenkú, vedle ní,
 tam by svědčalo pálení.

5.

A já bysem tam bačoval,
 hezké děvčátko miloval.

6.

Vem si ňa, Juro, za ženu,
 budeš ňat dobrú gazděnu.

7.

Ty budeš orat a já šít,
 budem sa spolem dobre mít.

poeka LUČKA ZELENÁ

Hej, lučka, lučka ze-le - ná, roste na ní trá-va,
 roste na ní tráva, hej, lučka, lučka ze-le - ná,
 roste na ní trá-va vy-so - ká. REFREÉN:
 roste na ní trá-va vy-so - ká.
 Te-če vo -da shora, čistě je ja-ko já, točí se dokola
 o -ko-lo ja -vo-ra, teče vo-da shora, čistě je jako já,
 točí se do-ko-la o - ko-lo mňa.

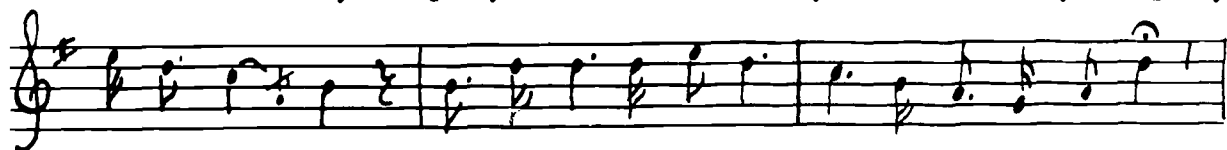
2.

Žaly tam na ní dvě panny,
 obě žalostně,
 žaly tam na ní dvě panny,
 obě žalostně plakaly.

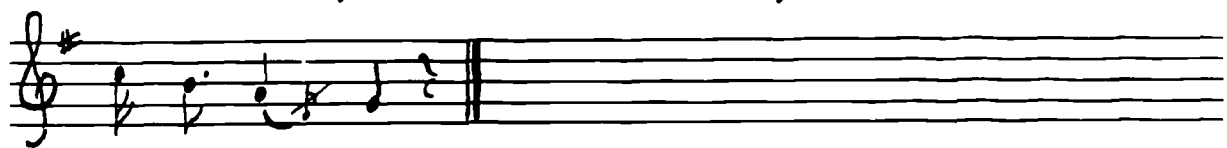
JAVORINA

Ja-vo-ri-na, chlapci, Ja-vo-ri - na, Ja-vo-ri-na, chlapci,

Ja-vo - ri-na, má mi-lá má modré, má mi-lá má modré

pod o - či - ma.

2.

Kebys byla panna
jako iná,
neměla bys modré
pod očima.

3.

Ale že si panna
nepoctivé,
proto ty máš modré
pod očima.

ALE NE . . .

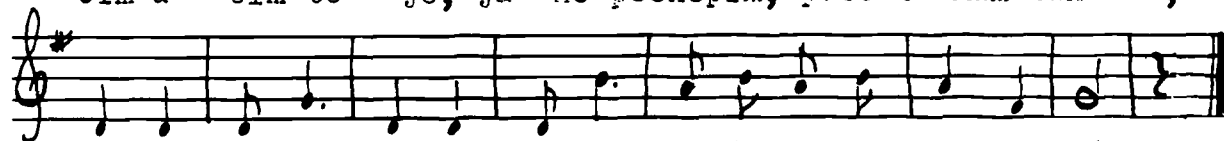
Na-de mlejnem, pode mlejnem, červená se vl-čí mák.

Tam u splavu jsi mou hla-vu zmá-mi -la, ne-tu-šíš jak!

Čím a čím to je, já ne-pochopím, proč tě mám tak rád,

ne-vím a -ni, proč ze spaní volám te-be ti-síc-krát.

REFRAIN

A-le ne, a-le ne, a-le ne,
 ty už mě rá - da ne - máš, a-le ne, a-le ne,
 a-le ne, ty na mne za-po - mí - náš,
 a-le ne, a-le ne, a-le ne, nebudem víc
 už si lhát, pro mne a tře-ba za mne, můžeš si
 na mne vzpomí-nat! . . . -nat!

2.

Nade mlejnem, pode mlejnem,
 vede cesta lučinou,
 potok hučí,
 mě žal mučí,
 ty jsi toho příčinou.
 Já to nikdy ne- a nepochopím,
 proč jsi taková!
 Moje chyby,
 tvoje sliby
 vzala voda březová.

Refrén

Polka ŠKODA LÁSKY

Te-če vo-da, do-ko-la se to-čí, ty jsi nemi-loval

mo-je o-čí. Ji bych by-la pro te-be jen ži-la,

že mou lásku zra-díš, to jsem nevě-ři-la.

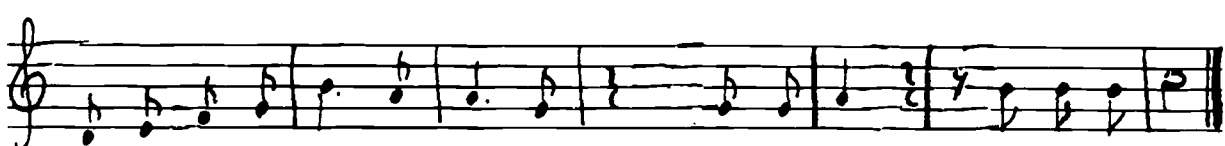
ško-da lásky, kterou jsem tobě da-la,

ško-da sl-zí, které jsem vypla-ka-la!

Mo-je mlá-dí u-teklo tak ja-ko sen

a že jsme se mě-li rá-di, to už je po-hádka jen.

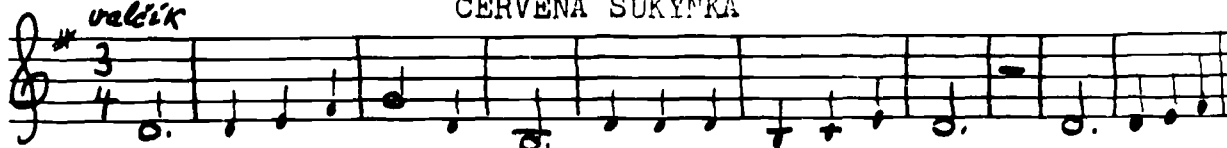
podhodem HOSPŮDKA

Když máš vel-ký smu-tek, když tě mrzí svět, nejra-
 -děj bys u -tek, nevrá-til se zpět, do hos-po- dy
 zajdeš, piva ralejt dáš, do kou- ta si s kama-rády
 sedneš, pí-seň za-zpí-váš:
 Hospůdko, hospůdko ma - lá, hospůdko začou-ze - ná,
 ty jsi mi mé mládí vza - la, bylas mi přísou-ze - ná,
 půlnoc když ponocný pís-ká, poslední pivo si dám,
 pak se mi, hospůdko, ví-ce už ne -stýská, i když jsem
 na svě-tě sám.

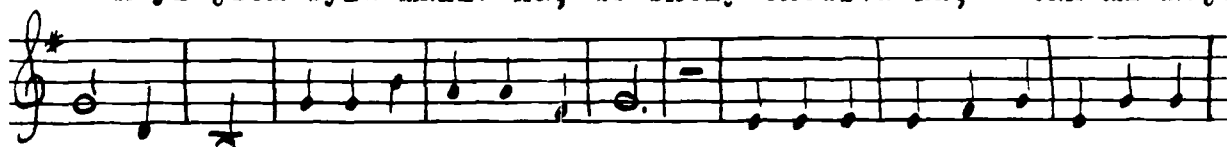

ČERVENÁ SUKÝNKA

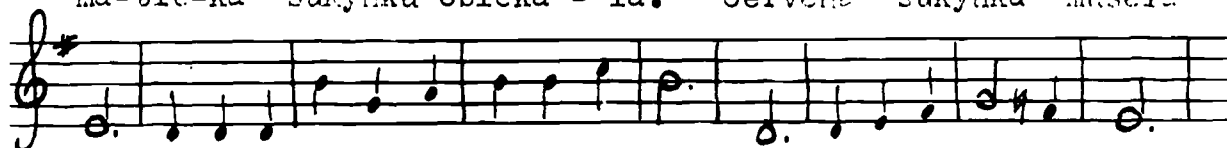
valčík

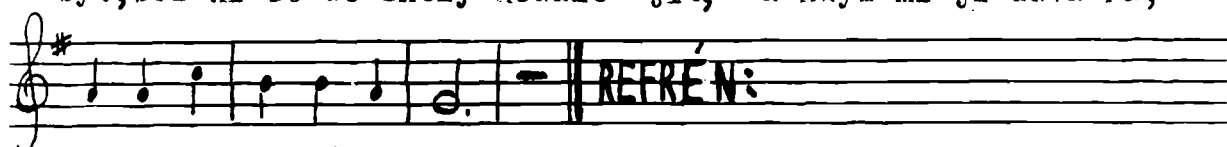
Když jsem byla malič-ká, do školy chodíva-la, tak mi moje

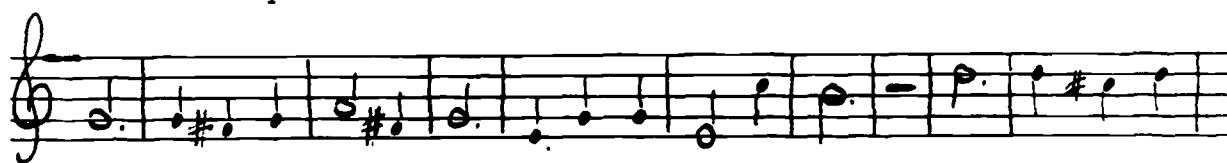
ma-tič-ka sukýnku obléka - la. Červené sukýnka musela

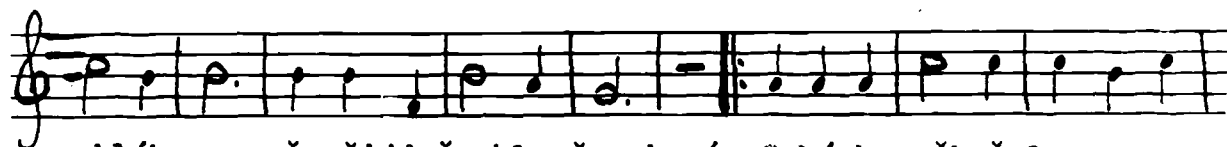
být, bez ní se do školy nedalo jít, a když mi ji dáva-la,

takhle mi zpívá - la:

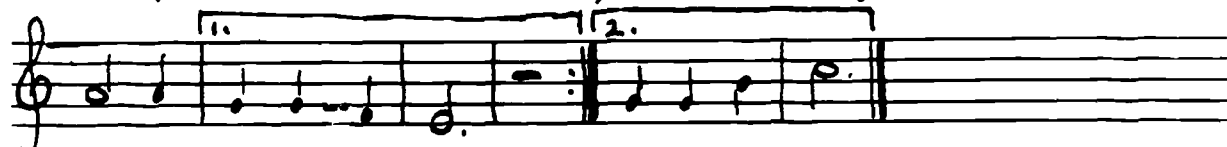
Tu červenou sukýn-ku nejradši ze všech mám, dnes večer ji

oblék-nu, až přijdeš, chlapče, k nám. Sukýnku pěkně lemo - va -

-nou, zdobenou faldíčka - ma, ať ni-kdy neuvad - ne

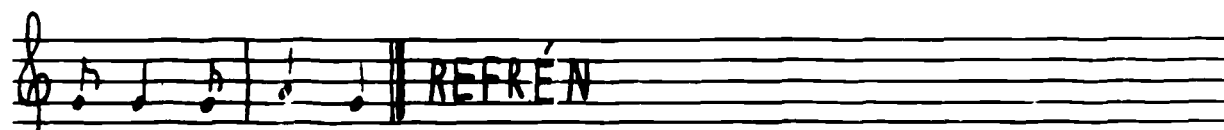

láska me-zi ná - ma mezi ná - ma.

suitně JULAJDA

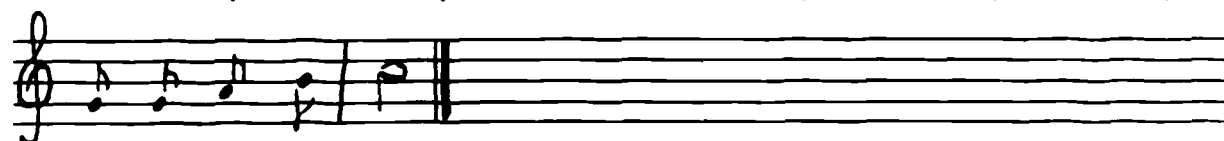
Ten panský ko-čí má modré o -či, on se mě vyptá-vá,

kde já spím v noci.

Ju-laj-do, Ju-laj-do, já tě mám rá-da, Ju-lajdo, Julajdo,

já tě mi-lu - ju.

2.

A já spím sama
na naší půdě,
žádný tam za mnou
vylézt nemůže.

3.

Čtyři tam vlezli,
jeden tam zůstal;
jak jsi se, Julajdo,
jak ses tam vyspal?

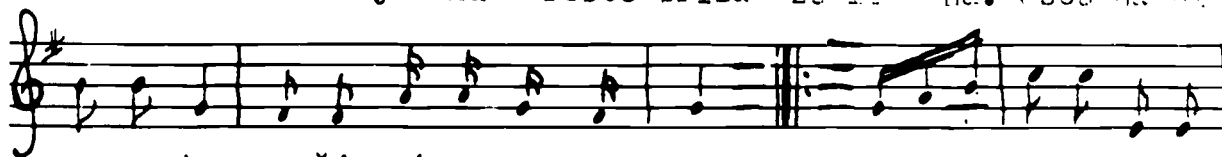
4.

Já jsem se vyspal,
ale jen málo,
něco se mi tam
o tobě zdálo!

BŘÍZA ZELENÁ

V tom našem há-ječ-ku roste bříza ze-le - ná. Jsou na ní

vy-ry-ta naši lásky písme - na. - - - až mě pá-ní

na vojnu zavo-lají a z té břízy flintu mi u-dě-la-jí,

já pak bu - du rád na te-be vzpomí - nat.

ČERNÝ KOS

Ten černý kos už nezpí - vá, já nejsem tvůj,

ty nejsi má. Sníh na-pa - dal na čer-ný les,

co by-lo vče-ra, to nevrá-tí se dnes.

ponořku KDE JE SLÁDEK

Kde je sládek, tam je mládek, tam je taky pi-vo, pivovárek.

živo

Kde se pi-vo va-ří, tam se do -bře da-ří, kde se pi-vo pi-je,

tam se dobře žije, pojďme tam a pij -me, pijme ho, pijme ho

až do rá - na bí-lé -ho, bí-lé- ho, pojďme tam a pijme, pijme

ho, pij-me ho, až do rá -na bí -lé -ho!

2.

Pivo pijme, ať to zvíme,
zdali sobě dobře rozumíme,
máme-li se rádi,
jsme-li kamarádi,
jsme-li kamarádi,
máme-li se rádi,
pojďme tam . . .

3.

Pivo pítí, vesel býti,
hezké děvče při tom v lásce mítí,
to nás, bratři milí,
těší každou chvíli,
těší každou chvíli
to nás, bratři milí,
pojďme tam . . .

PIJÁCKÉ POPEVKY

PĚJ-ME PÍ-SEŇ DO KO - LA o - ko-lo sto-la -la -la,

pějme pí-seň do-ko -la, o-ko -lo stola! Komu píseň schází,

zapla-tí dva má -zy, pějme píseň doko -la, o-ko-lo sto-la!

NAPIJ SE, BRATRÍČKU, NA - PIJ, na-pij se z hlubo-ka,

možná, že se ne - sej-de - me od dneška do ro - ka.

možná že jó, možná že ne, možné, že se sejdem, možné že

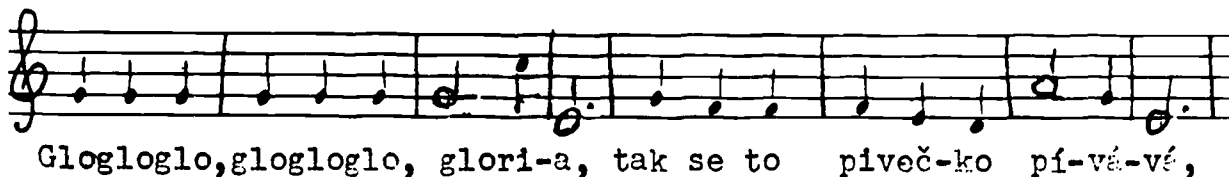
ro-zejdem, na pě-ši - ně. AŽ RÁ-NO, AŽ RÁ-NO,

až bu-de bí-lý den, dřív do-mů ne-půjdem,

až bu-de bí-lý den, až všecko vy-pi - jem!

KDYŽ SES NAPIL, U-TŘI BRADU, podej svému kama - rá-du!

Glogloglo, glogloglo, glori-a, tak se to piveč-ko pí-vá-vé,

glogloglo, až na dno, glori - a, tak se to pi-vo pi - je!

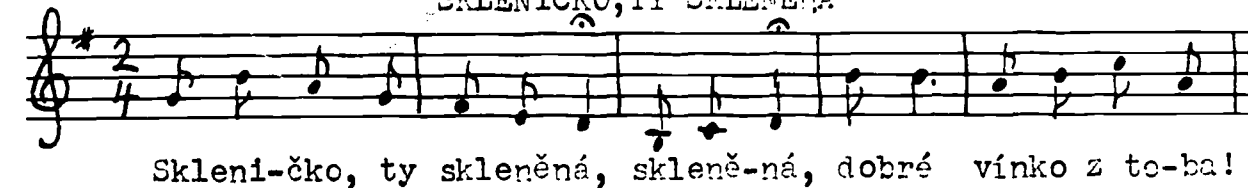

JEN KDYŽ NÁM PÁNBI-ČEK ZDRAVIČKO DÁ, zdravíčko dá,

zdravíčko dá, zdravíčko, piveč-ko, zdravíčko dá!

SKLENÍČKO, TY SKLENĚNÁ

Skleni-čko, ty skleněná, skleně-ná, dobré víno z to-ba!

Pozdrav Pán Bůh sklenára, sklená-ra, který zro-bil te-ba!

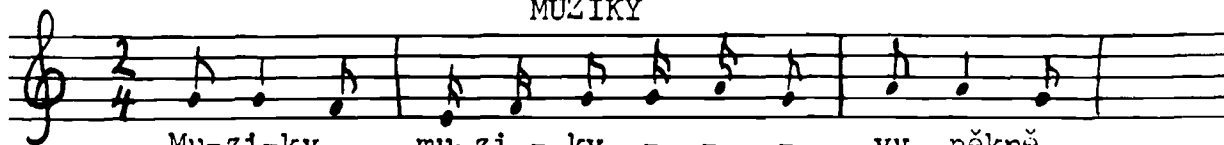
2.

3.

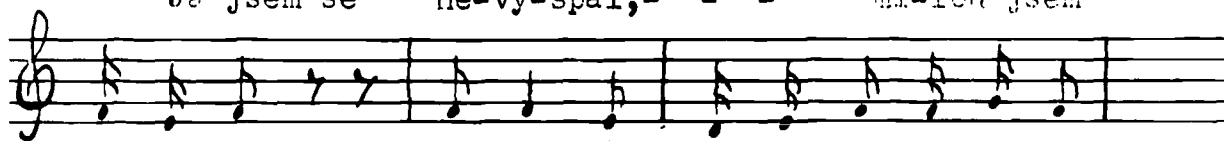
Keď ste brata zabili, zabili,
zabijte nás oba,
ponese nás voděnka, voděnka,
kolem Jarošova.

Ponese nás, ponese, ponese,
bude s náma házat,
ta velecká děvčata, děvčata,
budú pro nás plakat.

MUZIKY

Mu-zi-ky, mu-zi - ky, - - - vy pěkně
Jé jsem se ne-vy-spal,- - - mí-lou jsem

hraje-te, vy jste mě ze spa-ní - - -
ne-dostal, to jste vy, mu - zi - ky, - - -

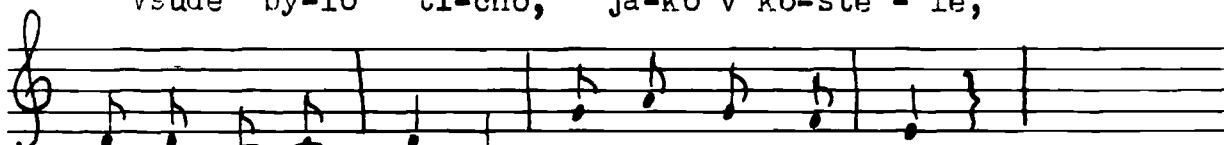
probu - di - ly. A přec rád teď na vás vzpomínám,
za - vi-ni - ly.

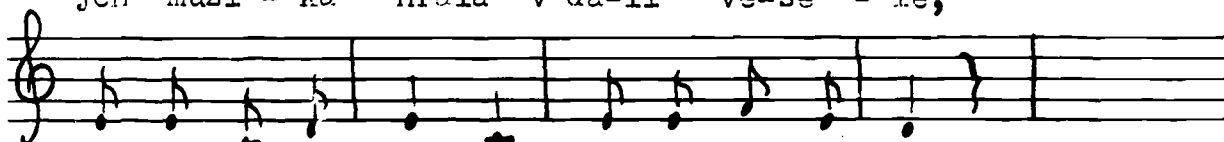
když tak sám po svě-tě blou-dí -vám na světě jsem.

Všude by-lo ti-cho, ja-ko v ko-ste - le,

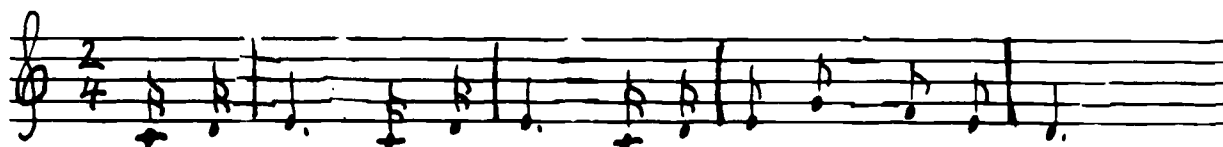
jen muzi - ka hrála v dá-li ve-se - le,

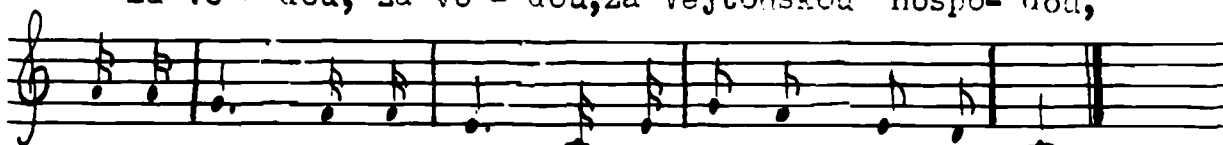
na o - blo-ze sví-til bledý mě-sí - ček,

ten byl ně-mým svědkem našich hu - bi - ček.

Za vo - dou, za vo - dou, za Vejtoňskou hospo - dou,

než vy - jde mě - sí - ček, dám ti tisíc hu - bi - ček.

2

Muziky, muziky, vy pěkně hrajete,
vy jste mě s mou milou rozloučily.
Já jsem ji nedostal,
jiný jí srdce vzal,
to jste vy, muziky, zavinily.
A přec rád teď na vás vzpomínám....

71

INDEX

A

	Page
A já su synek z Polanky	56
Ale ne	58
Ach není tu, není	38
Ach, synku, synku	32
Andulko šafářová	37
Až ráno, až ráno	66

B

Bejvávalo	46
Bodaj by vás, vy mládenci	43
Boleraz	53
Boleslav	18
Břiza zelená	64

C

Cyrilometodějská	5
----------------------------	---

Č

Černý kos	64
Červená růžičko	36
Červená sukýnka	62
Červený šátečku	16
Československá státní hymna	1

D

Dva kováři	12
----------------------	----

H

	Page
Holka modrooká	33
Hory, doly	27
Hospůdka	61
Husička divoká	13
Husitská	6

I

Išla Marína	48
-----------------------	----

J

Já jsem malý mysliveček (Malý mysliveček) . .	45
Já mám svou panenku	14
Jaké je to hezké (Dva kováři)	12
Javorina	58
Jdou vojáci, jdou (Pluku zdar)	10
Jen když nám Pánbiček zdravíčko dá	67
Jenom ty mě, můj koníčku (Koníček)	39
Julajda	63

K

Kde domov můj (Čs. státní hymna)	1
Kde je sládek	65
Kdož jste boží bojovníci (Husitská)	6
Když jsem k vám chodíval	15
Když ses napil, utři bradu	67
Kolíne, Kolíne	20
Koně vraný	48
Koníček	39
Koupím já si koně vraný (Koně vraný)	48

L

Loučení	26
Lučka zelená	57

M		Page
Malý mysliveček		45
Moravo, Moravo		4
Muziky		68

N		
Na Bílé Hoře		27
Na tý louce zelený		24
Nad Tatrou se blýská (Čs. státní hymna)		1
Nade mlejnem, pode mlejnem (Ale ne)		58
Napij se bratříčku, napij		66
Narodil se Kristus Pán		7
Nemelem		30
Nesem vám noviny		9
Nestůjte mládenci		17
Nešťastný šafářův dvoreček (Šafářův dvoreček)		22

O		
Okolo Frýdku		31

P		
Pásol Janko tri voly		47
Pějme píseň dokola		66
Pijácké popěvky		66
Pluku zdar		10
Pod našima okny		23
Pod Prešpurkem		46
Pod tím našim okienečkom		50
Pode mlejnem, nade mlejnem		41
Praha je krásná		2
Pres zelené žitečko		52
Prídi, Janík premilený		49
Prídi ty, šuhajko		49

	R	Page
Rajneráček		25
Rožnovské hodiny		53

	S	
Sil jsem proso		28
Sivá holubičko		35
Skleničko ty skleněná		67
Slyšte, pastuškové		9
Sobotěnka ide		44
Svatováclavská		6

	Š	
Šafářův dvoreček		22
Škoda lásky		60
Šly panenky		21

	T	
Tancuj, tancuj		55
Teče voda, teče		54
Ten chlumecký zámek		34
Ten panský kočí (Julajda)		63
Tichá noc		8
Travička zelená		11
Ty musíš, má milá		40

	U	
U panského dvora		19
Už mně koně vyvádějí		42

	V	Page
V Zarazicách krajní dům		44
Vrť sa, děvča		51
Vyrostla lipka		45

Z

Zaleť, sokol		54
Zelení hájové		29